

عنوان مقاله:

تفاوت کاربرد مقوله های زبانی و توزیع آنها در جمله در دانش-آموزان بینا و نابینا

محل انتشار:

پژوهش های زبانی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

طاهره محمودی احمد آبادی - کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی، دانشگاه شهید بهشتی

منصوره السادات صادقی - استادیار روانشناسی، پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

لانگاکر ضمن زیر سوال بردن نظریه های سنتی در مورد مقوله های زبانی توصیفات طرحواره ای از آنها ارائه داد. دستور مدل لانگاکر به چگونگی رمزگذاری زیرنظام های دستوری مفاهیم مربوط به فضا و زمان و پدیده های شناختی توجه و زاویه دید در زبان می پردازد. پژوهش حاضر می کوشد تا با مقایسه مقوله بندی زبانی در دانش آموزان بینا، کم بینا و نابینا تفاوت میزان آشنایی سه گروه را با مقوله های زبانی و توزیع آنها در جمله آشکار کند. روش: روش نمونه گیری همتایابی فردی بود. بدین ترتیب که افراد بینا از نظر عوامل مختلف اجتماعی متناسب با گروه نابینا-کم بینا انتخاب شدند. ابزار این پژوهش پرسش نامه ای محقق ساخته است که پس از روایی سنجی و پایایی سنجی بازبینی شد و سپس روی نمونه اصلی اجرا شد. در این پژوهش در مجموع صد و شصت دانش آموز مقطع دبستان (پیش دبستانی تا پنجم) شرکت داشتند که در مدارس دو استان یزد و قم تحصیل می کردند. یافته ها: داده ها به دو صورت کمی و کیفی تحلیل شد. نتایج به دست آمده از این پژوهش حاکی از میانگین بالاتر افراد گروه بینا در اکثر مقولات زبانی مورد سوال در پرسش نامه بود. همچنین یافته های این پژوهش همسو با تحقیقات پیشین نشان داد کودکان کم بینا نسبت به دو گروه دیگر اسم های انتزاعی را در سنین بالاتری فرا می گیرند. نتایج: نتایج این پژوهش نشان داد افراد گروه نابینا و کم بینا در مقایسه با بینایان در کاربرد مقوله های زبانی اسمی و رابطه ای میانگین رتبه پایین تری داشتند. پس می توان گفت نقص سیستم ادراکی بینایی آسیبی جدی بر فرآیند فراگیری مقوله های رابطه ای به میزان گسترده تر و مقوله های اسمی به میزان کمتر وارد می کند.

کلمات کلیدی:

مقوله بندی زبانی، مقوله های اسمی، مقوله های رابطه ای، دانش آموزان بینا، دانش آموزان نابینا، دانش-آموزان کم بینا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1216007>

